

TERAPIA INTEGRACJI SENSORYCZNEJ – ZAŁOŻENIA Terapia integracji sensorycznej opiera się przede wszystkim na mechanizmie plastyczności neuronalnej, czyli zdolności układu nerwowego do modyfikacji mających na celu odzyskiwanie utraconych funkcji. W przypadku integracji sensorycznej zmiany te mogą nastąpić pod wpływem kontrolowanej, odpowiednio dobranej stymulacji zmysłowej.

CELE TERAPII INTEGRACJI SENSORYCZNEJ Celem terapii integracji sensorycznej jest stymulacja centralnego układu nerwowego poprzez pobudzanie receptorów zmysłowych. Proces ten ma dostarczyć aparatowi sensorycznemu odpowiednią ilość i jakość bodźców, aby na ich podstawie mózg nauczył się właściwego reagowania i wykształcił prawidłowe reakcje adaptacyjne. Oddziaływanie terapeutyczne polega na planowym bodźcowaniu trzech podstawowych, pierwotnych zmysłów: dotyku, czucia głębokiego, równowagi, które stanowią bazę dla wykształcenia wyższych, sensorycznego. bardziej zaawansowanych umiejętności przetwarzania. Nabycie konkretnych umiejętności nie jest celem terapii. Następuje ono jednak, jako skutek poboczny, gdy w wyniku przeprowadzonej stymulacji poprawia się integracja sensoryczna i wzmacniają procesy nerwowe, co w sposób automatyczny przekłada się na pojawienie nowych, adekwatnych reakcji i zachowań. Metoda nadaje się do wykorzystania we wszystkich przypadkach, w których rozpoznaje się zaburzenia w procesie integracji sensorycznej, a w szczególności przy mózgowym porażeniu dziecięcym, zespole Downa, autyzmie, zespole Aspergera, ADHD. Z powodzeniem można ją także stosować do wspomagania rozwoju dzieci z trudnościami w uczeniu się.